

Folketingets Lovsekretariat

J. nr.: 4343

26. januar 2007

Folketinget har ved skrivelse af 12. januar 2007 (spørgsmål nr. S 1947) anmodet om min besvarelse af følgende af Mette Gjerskov (S) stillede spørgsmål:

Spørgsmål nr. S 1947:

”Kan ministeren bekræfte, at ministeren vil genoverveje reglerne for bekæmpelse af husdyrsygdomme, således at ejerne i fremtiden ikke risikerer selv at skulle betale for rengøring og desinfektion, hvilket var under overvejelse i sagen om udbrud af fugleinfluenza i Hundslev på Fyn?”

Endeligt Svar:

Jeg kan bekræfte, at min forgænger i forbindelse med samrådet den 13. december 2006 stillede i udsigt at ville overveje formuleringen af bestemmelsen om betaling for rengøring og desinfektion i § 56, stk. 5, i lov om hold af dyr.

Baggrunden for denne tilkendegivelse har imidlertid ikke været et ønske om, at besætningsejere i fremtiden ikke skal kunne risikere at blive pålagt selv at skulle betale for rengøring og desinfektion, men derimod et ønske om at præcisere bestemmelsen, fordi den i sin nuværende udformning kan give anledning til fortolkningstvivl.

Hjemlen til at kunne pålægge ejeren af en besætning at betale for udgifter til rengøring og desinfektion blev indført ved lov nr. 432 af 9. juni 2004 om hold af dyr. Lovens § 56, stk. 5, der trådte i kraft den 15. august 2005, jf. bekendtgørelse nr. 764 af 4. august 2005 om delvis ikrafttræden af lov om hold af dyr, har følgende ordlyd:

”Hvis ejeren selv ved sit forhold har givet anledning til, at et dyr, der er blevet slået ned, er blevet angrebet af et zoonotisk smitstof eller en sygdom, der er anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4, eller ikke har søgt tabet som følge af et angreb af de omhandlede sygdomme mindsket mest muligt, kan ministeren bestemme eller fastsætte regler om, at vedkommende helt eller delvis mister retten til erstatning eller helt eller delvis afholder udgifterne til rensning og desinfektion.”

For så vidt angår bestemmelsen om nedsættelse af erstatning for de aflivede dyr er der tale om en videreførelse af bestemmelsen i den nu ophævede lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr.

Derimod er bestemmelsen om at kunne pålægge egenbetaling for rengøring og desinfektion en nyskabelse i lov om hold af dyr.

I bemærkningerne til lovforslagets § 56, stk. 5, er hensigten med bestemmelsen nærmere kommenteret således:

”Bestemmelsen i stk. 5 fastslår et almindeligt gældende princip, hvorefter retten til erstatning mistes, hvis vedkommende selv har været skyld i, at dyret eller besætningen er blevet smittet, ligesom erstatningen kan nedsættes, hvis vedkommende ikke har søgt at begrænse skaden. En sådan begrænsning kan blive aktuel overfor almindelige rengørings- og oprydningsopgaver, som bør udføres i forbindelse med den daglige drift i overensstemmelse med god landmandspraksis. Man er blevet opmærksom på disse forhold særligt i forbindelse med rengøring og desinfektion efter de seneste udbrud af Newcastle disease. Praksis for statens økonomiske deltagelse i sygdomsbekæmpelsen agtes i øvrigt ikke ændret.”

Under Fødevarestyrelsens behandling af spørgsmålet om at pålægge ejeren af besætningen i Hundslev selv at betale for rengøring og desinfektion som følge af egen skyld blev der imidlertid rejst tvivl om, hvorvidt bestemmelsen skulle forstås generelt eller mere indskrænkende.

En fornyet fortolkning af bestemmelsen førte til, at intentionen bag den nye bestemmelse har været, at egenbetaling kun bør komme på tale, hvis den hidtidige drift i en besætning var karakteriseret ved et generelt rengørings- og oprydningsniveau, der ikke stemte med god landmandspraksis. Bestemmelsen er inspireret af et konkret udbrud af Newcastle disease i 2002, hvor forholdene på den smitteramte bedrift havde en sådan karakter, at statskassen blev påført helt urimelige omkostninger i forbindelse med oprydningen.

Herefter ændrede Fødevarestyrelsen sin afgørelse i sagen om erstatningen til hobbybesætningen i Hundslev således, at statskassen afholder alle udgifter til rengøring og desinfektion.

Da bestemmelsen i sin nuværende udformning således er lidt uklart formuleret og dermed kan efterlade tvivl om rækkevidden, herunder til ugunst for borgeren, er jeg indstillet på at overveje at præcisere bestemmelsens formål og rækkevidde ved førstkommande revision af lov om hold af dyr.

Carina Christensen

/ Frederik Waage